

De totale reformatie van ons hart.

Inhoud

Inleiding.....	3
Levensschets.....	3
Besluit.....	7
Het wachtwoord der hervormers.....	8
De Reformatie	9
Prediking.....	12
Wet en Evangelie.....	13
Wedergeboorte.....	16

Inleiding

Geliefde familie, vrienden, kennissen en wie u ook bent. Voordat u dit leest zult u zich misschien afvragen, waarom dit schrijven en wie heeft dit geschreven. Het is niet mijn bedoeling om middels dit schrijven mijzelf op de voorgrond te stellen of anderen te kwetsen. Maar vanuit de nood van mijn hart is het dat ik aan het schrijven ben gegaan. Als we zien om ons heen dan moeten we wel zeggen dat we in een bange wereld leven. De ene aardbeving volgt de andere op. De ene moord volgt de andere, er is geen mens meer veilig op straat. Vele honderden ja duizenden mensen sterven per dag. De liefde onderling is aan het verkouden, landen leven in oorlog en vijandschap, kerken liggen verdeeld, binnen de kerken is er verdeeldheid ja zelfs de leden van één kerkenraad kunnen soms niet meer samen optrekken. Vertrouwenspersonen kunnen ineens het grootste trauma in het leven veroorzaken. Families en gezinnen liggen uit elkaar, vaders of moeders misbruiken hun kinderen lichamelijk of psychisch. Gezinsleden worden door elkaar vermoord. Als we dit alles eens overdenken, dan moet de angst ons wel bekruipen. Gelukkig zijn er ook andere situaties, gezinnen die in liefde met elkaar optrekken, mensen die goed voor elkaar zorgen er zijn vele liefdadigheidsinstellingen en goede doelen. Laten we de Heere er voor danken en meewerken aan de onderlinge liefde. Als de liefde gemist wordt, wordt het één grote chaos.

Als we ons zouden houden aan dat wat de Bijbel van ons vraagt dan zou de wereld er anders uitzien. *En gij zult den Heere uw God liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod. En het tweede, aan dit gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod groter dan deze, Mark. 12:30-31.*

Nu leven we allemaal op deze wereld en we zullen allemaal een keertje moeten sterven, wie weet hoe spoedig. Misschien is dit het laatste wat u leest in uw leven. Ik hoop dat u als u nog onbekeerd bent na het lezen geen rust meer kunt vinden voordat u weten mag geborgen te zijn in het Bloed van Jezus Christus. Mocht de Heere dit eenvoudige schrijven willen zegenen tot verheerlijking van Zijn Grote Naam en dat het mag medewerken tot bekering van uw ziel.

Levensschets

Zelf ben ik geboren in een christelijk gezin, een gezin zoals vele andere, vader moeder en vier kinderen waarvan ik de oudste. Met liefde hebben mij mijn ouders grootgebracht en mij gewezen op de noodzakelijkheid van bekering. In het christelijk basisonderwijs heb ik mijn jeugd doorgebracht ook bezocht ik vanaf mijn 6^e levensjaar de Catechisatie. In mijn jonge jaren heb ik indrukken gehad van dood en eeuwigheid. Predicaties uit mijn jeugd zijn me bij gebleven, ik voelde de noodzaak van bekering. Vanwege mijn drukke aard en gevoeligheid viel ik op tussen de andere. Vaak was ik dan het mikpunt van de groep. In de pauzes op school en na en onder de Catechisatielessen werd ik wel geplaagd, geschopt en geslagen. Jammer genoeg bleef ik bijna altijd lachen en dit leidde dan tot ergere pesterijen. Tot overmaat van ramp werd ik ook het mikpunt voor een leraar en de directie van de basisschool. Lange tijd werd ik lichamelijk en psychisch mishandeld, terwijl ik onschuldig was en niet wilde toegeven aan iets waar ik geen debet aan had. Totdat mijn ouders aan mij merkte dat er iets mis was. Mijn ouders hebben alles gedaan om de zaak op te helderen maar hebben uiteindelijk vanwege de uit de hand lopende mishandelingen mij en mijn zusjes van school gehaald. De laatste twee basisschooljaren mochten we op een iets vrijere school les krijgen, dit zijn twee aangename jaren voor me geweest. Jammer genoeg herhaalde de hele geschiedenis zich op het voortgezet onderwijs. Nu was ik iets ouder en zag ook wie het waren die mij steeds als mikpunt gebruikte. Er groeide in mij een haat tegen de vormelijke godsdienst. Die haat werd zo groot dat ik wel eens op het punt gestaan heb om alles wat met godsdienst te maken had dood te schieten, als ik maar een wapen had. Op 14 jarige leeftijd begon de wereld aan mij te trekken en heeft me meegenomen tot diepe punten. Toch bleef ik trouw naar de kerk gaan, ik hoorde niets, maar wilde ook geen overlast bezorgen. Het kon goed samen, thuis gewoon doen, en de regels van het gezin proberen te volgen. De wereld van drank, muziek en film begon al vroeg. Het

ging op en neer soms ging het wel eens een poosje goed maar de wereld bleef trekken en ging steeds harder trekken. Het sticht niet om de zonden te beschrijven, het is ook niet gemakkelijk om te zien wat er in een mensenleven aan zonden kunnen plaatsvinden. Als ik zie op mijzelf dan was en leefde ik als een beest, een monster van goddeloosheid. Maar Gode zij dank, Hij heeft geen lust in de dood van de goddelozen. *Zo waarachtig als ik leef, spreekt de Heere HEERE, zo ik lust heb in den dood des goddelozen! Maar daarin heb ik lust, dat de goddeloze zich bekere van zijn weg en leve, Ezech.33:11a* Het was in het jaar 2000. Op 20 jarige leeftijd vertelde de dokter mij dat ik ziek was en gaf me die boodschap dat het wel eens kon gebeuren dat ik geen 21 meer zou worden. De God die voor mij had afgedaan, ben ik gaan zoeken. Ik wist, nu komt het er op aan, als ik nu ga sterven dan moet ik bekeert zijn. Mijn leven veranderde totaal, voorheen wist ik bij ieder woord een mop te vertellen, nu kon ik geen mop meer horen, vele mensen heb ik gewaarschuwd dat ze moesten sterven en God ontmoeten, zij konden nog bekeerd worden, voor mij kon het niet meer. Mijn kleding kreeg een andere kleur, in plaats van plaatsen te bezoeken waar ik niet hoorde zat ik met een boekje in een hoekje. Mensen om mij heen die spraken over de Heere Jezus maakte ik verdacht. Ja ik werd werkelijk een geestelijke moordenaar van mijn sprekende medemens. Kortom mijn leven was een wettisch leven geworden. Vele boeken heb ik gekocht, vele predicaties beluisterd ik bracht vele nachten door met lezen, bidden en kruipen door mijn kamertje. Waar ik gelegenheid vond was ik bezig met de dingen van de eeuwigheid. Op het werk zocht ik het toilet op om rust te vinden. De muziek die mijn leven was werd nu mijn straf, het deed mij zeer in mijn oren en ik werd verdrietig. In de nachten kwamen de vreselijke geweldfilms mij voor de ogen en was dood en verderf om me heen. Overdag maakte de duivel me wijs, maak er maar een einde aan het kan voor jou niet meer. Wat de duivel overdag niet gelukte gebeurde in de dromen wel. Mede door het vele lezen en luisteren ben ik in de strikken van de uitverkiezing terecht gekomen. Uiteindelijk draaide mijn geest geheel door en moest ik op 21 jarige leeftijd opgenomen worden om tot rust te komen. Het ging wel weer wat beter maar rust vond ik nergens, soms ging ik 5x per week naar de kerk en daarnaast luisterde ik veel prekenbandjes. Ondanks al het zoeken werken en bidden staken steeds de zonden door het wettische harnas heen, dan moest ik toch weer een grapje maken of een mop vertellen. Wat kon me dit vaak benauwd maken. Elke mop en elke zonde was weer een stap richting de hel. Geloof had ik niet, toch werd mijn leven verklaart tijdens de predicaties en kreeg ik steeds weer een beetje hoop. Soms was de hoop zo groot dat ik meende behouden te worden maar daarna was de duivel er om alles weg te nemen en me de dood voor ogen te stellen. Vele benauwdheden hebben plaatsgevonden aan de dood ben ik meerdere malen nauwelijks ontsnapt. Toch was er steeds weer een beetje hoop op eeuwig behoud. Zoals ik al zij was de uitverkiezing een groot struikelblok voor me, vaak dacht ik aan de woorden uit psalm 89 "Door U, door U, alleen". O, wat een angst overviel dan mijn hart, dan werk, zoek en bidt ik voor niets en is het eeuwig tekort. Totdat in 2007 alle hoop op behoud me ontviel en ik in grote benauwdheid uitriep Heere ik heb alles gedaan en nu is het te laat, voor eeuwig te laat o! wat een angst. Op dat moment kwamen weer die woorden in me op." Door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen". O! Welk een zoete vreugde viel er in mijn hart, ik riep uit Heere dan hoeft er niets bij dan ligt alles in U. Het was werkelijk stil en even was ik in een zoete gerustheid. Het was die week daarna Heilig Avondmaal in onze gemeente. Tijdens de dienst was er een zoetheid in mijn hart en kwam de Heere terug op alles wat zich in de achterliggende jaren had voorgedaan. Tijdens het lezen van het Heilig Avondmaalsformulier was alles stil vanbinnen maar zodra de predikant de H.A Tafel geopend had en de mensen genodigd werden, viel er zo'n ontzettende angst op mijn hart en voelde ik me werkelijk de grootste zondaar van de wereld, de predikant wilde de H.A Tafel gaan besluiten, toen meende ik voor eeuwig verloren te moeten gaan. Te laat te laat riep het vanbinnen er is voor jouw geen plaats. De angsten die door me heen gingen zijn niet te beschrijven. Opeens sprak de predikant, of is er nog één die zegt, "Door U, door U alleen, om het Eeuwig Welbehagen". Alle angst alle vrees maakte plaats voor een blijdschap die niet te beschrijven is, het was alsof ik opgetild werd en naar de H.A Tafel gedragen werd. O! welk een zoetheid welk een vrede heb ik daar mogen smaken, het was werkelijk, "en zij zagen niemand dan Jezus alleen". Daar mocht ik iets ervaren wat het zou zijn om straks eeuwig verlost van zonde, ongelooft en pijn mijn Zaligmaker te mogen aanschouwen en eeuwig te mogen zingen, "Door U, door

U alleen, om het Eeuwig Welbehagen". O! welk een Zalig wonder. Wat een Eeuwige vreugde zal dat Zijn.

Zoals ik al zij was alle angst ineens verdwenen en maakte plaats voor een vrede die niet uit te spreken is. Het was daar het suizen van een zachte stilte. Maar ook aan die stilte kwam een einde. De weken erna heb ik ervaren dat ik als het waren boven het stof leefde, mijn boezemzonden waren verdwenen en met mijn gedachten was ik veel bij de Heere. Maar de duivel zat niet stil. Op het werk werd alles anders, de rust op het kantoor werd ineens verstoord door muziek, vanbinnen ontstak dan een hevige strijd de vrede en de zoete overdenkingen, werden aangevallen met bekende klanken waar ik altijd van geleefd had. binnen een maand werd op een zeer pijnlijke manier mijn werk ontnomen. Ik zal niet alles verhalen wat zich verder afgespeeld heeft, het leek wel of alles anders geworden was, mijn leven was niet meer hier op aarde, al kwam mijn zondige natuur altijd weer boven, mijn humoristische karakter ben ik nooit kwijtgeraakt. In 2008 heb ik nogmaals deel mogen nemen aan het Heilig Avondmaal, O! wat zijn dat zoete momenten om even alleen te zijn met Hem die mijn schuld betaald heeft. "Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven". In plaats van die eeuwige dood, een zoetheid, onuitsprekelijk wonder en dat voor zo één. In 2009 heeft de duivel me op een vreselijke wijze verstrikt doen raken in de netten van het occultisme, bijzondere dingen heb ik gezien en ervaren. De krachten uit de hel zijn werkelijk zo groot dat een mens er niet genoeg voor kan vrezen. De duivel heeft geprobeerd mij voor zich te winnen, hoe ik ook streed hoe ik ook vocht, hij gaf mij krachten en deed mij dingen zien waarvan ik een vreselijke afkeer kreeg, maar wat een bijzondere aantrekkingskracht had. Het kwam zover dat ik na drie maanden in uiterste nood mijn eigen Meester verloochende. Op dat moment meende ik alsnog verloren te gaan en dat verdiend. Maar welk een wonder, de Heere kwam met zoveel zoetheid in mijn hart dat ik meende te sterven van verdriet, zoveel liefde tegenover zoveel ontrouw. O! mensen pas op voor de duivel, begeef je nooit op dat hellend vlak, want in ons is geen kracht tegen zijn krachten, het is er hem om te doen om ons bij hem in de hel te krijgen. Bij ieder mens zal hij dit op een manier doen die bij hem past. U zult misschien vragen hoe is dat dan mogelijk in het leven van Gods kind? Wel, als het geloof er niet is en we zien op onszelf dan is ons hart één en al ongeloof, op die momenten slaat de duivel toe en in het ongeloof is geen kracht om te staan. Dat ongeloof is zo verschrikkelijk, wat een ondankbaarheid tegen over zoveel liefde en zoveel trouw. Och, konden we meer geloven. Meer zien op Jezus en afzien van onszelf. Het leven in ongeloof geeft een donker leven, als we niet uitkijken dan zoeken we ons leven in onszelf en niet in onze Zaligmaker. Door vele ervaringen en schadelijke gevolgen heb ik dit ondervonden. Soms kunnen mensen de oorzaak zijn van een enorme knak in het geestelijke leven. Persoonlijk heb ik dit meerder malen moeten ervaren. Mensen die in hun dwaasheid iets zeggen waardoor alles over de kop gaat. Wij mensen zijn zo makkelijk met het doen van uitspraken en andere vertellen wat er hapert of scheelt terwijl we soms niets anders bezitten dan wat boekenkennis. Ik zou dit niet durven zeggen als ik de hand niet in eigen boezem kon steken. Ook ik heb meerdere malen verkeerd geoordeeld over anderen. Ons komt het oordeel niet toe. Laten we toch veel bidden voor elkaar en elkaar vanuit Gods Heilig Woord onderwijzen. Het was in 2009 dat iemand mij vertelde dat ik een stem uit Gods eigen mond moest horen anders was alles te kort. Werkelijk, het was alsof ik doodgeslagen werd, ik ben huilend naar huis gegaan en heb in moedeloosheid mijn nood uitgestort voor de Heere. Maar het bleef stil. Geen stem geen zoetheid maar één en al dorheid. De zondag daarna werd de nood zo hoog dat ik voor mijn bed heb liggen schreeuwen of ik nu uit Zijn eigen mond een stem mocht horen. Ik riep uit. Heere zeg tot mijn ziel, Ik ben uw Heil alleen. Maar het bleef stil na een vreselijke strijd van ruim 3 kwartier stond ik om, om mijn gezicht te wassen en daar ontstond in mijn geweten een hevige strijd Ik meende verloren te zullen gaan daar ik nog nooit een stem gehoord had, deze strijd is met geen pen te beschrijven Zoveel zoetheid in mijn Jezus te hebben ervaren en dan nu verloren te moeten gaan, ik meende werkelijk daar de hel voor ogen te zien, en gevoelde dat één wenk van Gods recht mij voor eeuwig zou verdoen. Na een hevige strijd en een roepen tot mijn Zaligmaker was ik uitgeput en het was dat alle hoop mij ontviel, verlaten en verloren riep ik uit, Heere als dat dan moet, doe het dan maar. En wat gebeurde, een hemelse zoetheid vervulde mijn ziel. Onbeschrijfelijk, zoveel angsten ineens overspoeld door een zoetheid die alle verstand te boven gaat. Ik riep uit Heere, wil U dan door Uw

Woord spreken? Na het openslaan van de Bijbel las ik 1 Koningen 19 Over de vlucht van Elia de openbaring Gods aan Elia en de Roeping van Elisa, een bijzondere kracht hadden de woorden uit het 7^e vers. Sta op, eet, want de weg zou voor u te veel zijn. Op dat moment mocht ik avondmaal houden op de rand van mijn bed. Daarna las ik voor het eerst uit Gods woord de woorden uit het 12^e vers de verklaring van mijn zielsgesteldheden die ik nu meerde keren had ondervonden. De stem Gods, in het suizen van een zachte stilte. De stem van God wordt dus door Gods Geest gewerkt in het hart. *Want gelijk de regen en de sneeuw van den hemel nederdaalt en derwaarts niet wederkeert, maar doorvochtigt de aarde en maakt dat zij voortbrenge en uitspruite, en zaad geve den zaaier en brood den eter; Alzo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen hetgeen dat Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen waartoe Ik het zend, Jes. 55:10-11.* O wat is de Heere Goed, als Hij niet terugkomt op Zijn eigen werk dan kan ik er niets van maken. Steeds wordt het weer duister vanwege mijn vreselijke ongeloof en dan als de nacht het donkerst is dan komt Hij met dat alles overwinnende Licht in de ziel. Op die momenten is er geen ongeloof meer te bekennen, nee dan is het werkelijk, "Want met U loop ik door een bende, met mijn God spring ik over een muur". Dan kan niets of niemand die zoetheid ontnemen. Maar nu moet ik juist leren om te geloven en niet te leven in een gevoelige zoetheid. Want o wat kan de duivel er op af komen. Nog geen twee maanden later wordt mij gevraagd of ik nu wel kennis aan Jezus heb. Weg was al mijn hoop, al mijn geloof, weer kwam de strijd zo hevig dat ik thuisgekomen zijnde uitriep Heere moet ik nu nog met alles verloren gaan? O Heere Jezus, U bent mij alles, maar ken ik U nu wel? O welk een dwaasheid kan er in een mensenhart niet opkomen. De Bijbel openslaande mocht ik lezen het Hogepriesterlijk gebed in Johannes 17. Daar riep ik uit, O Heere of ik U nu ken of niet, als ik hierin besloten lig dan kan ik stereven, ja dan wil ik sterven. Dat kon ik toch niet ontkennen. Wat doet de Heere nu? In plaats van mij te straffen vanwege mijn ongeloof mag ik diezelfde week alle ongeloof verliezen en opnieuw zien, Mijn Verlosser leeft. Het was tijdens het mediteren over de lijdensweg die de Heere Jezus heeft willen gaan voor verloren zondaren. Gekomen zijnde bij het Kruis, viel ik neer aan Zijn voeten en riep in een diepe nood, O! Heere Jezus sterf niet, want dan is het te laat, voor eeuwig te laat! Vanuit de onbeschrijfelijke diepte mocht ik mijn hoofd opheffen en daar klonk het uit de mond van Mijn Zaligmaker."Het is Volbracht, Wilco". Ik meende te zullen horen, het is te laat! Maar, o wat een onbeschrijfelijke liefde. Daar mocht ik Hem omhelzen. Daar hing mijn Bloedbruidegom O! eeuwig wonder, Hij voor mij, Hij zag naar mij om daar ik mij wentelde in mijn verlorenheid ik heb nooit naar hem gevraagd en gezocht maar het heeft Hem niet behaagd deze goddeloze in het verderf te storten...

*Zijn Naam moet eeuwig' eer ontvangen;
Men loov' Hem vroeg en spa;
De wereld hoor', en volg' mijn zangen
Met "Amen, amen" na.*

*Een psalm van David. De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken.
Hij doet mij nederliggen in grazige weiden; Hij voert mij zachtkens aan zeer stille wateren.
Hij verkwikt mijn ziel; Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid om Zijns Naams wil.
Al ging ik ook in een dal der schaduw des doods, ik zou geen kwaad vrezen, want Gij zijt met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij. Gij richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijn tegenpartijders; Gij maakt mijn hoofd vet met olie, mijn beker is overvloeiende. Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen mijns levens; en ik zal in het huis des HEEREN blijven in lengte van dagen, Psalm 23*

Besluit

U zult misschien vragen, nu is er heel wat keren gesproken over geloof en ongeloof over een ommekeer in uw leven over een zoeken en een vinden en nu moest er steeds weer gevonden worden, hoe kan dit? Wanneer is een mens nu bekeert? Eén ding wil ik duidelijk maken, bekeert voel ik me nooit, dagelijks moet ik de Heere smeken of hij mijn zonden wil vergeven en me wil bewaren voor de zonde. Ons hart blijft een bron van vuiligheid. Maar straks o wat een wonder, als ik mijn hoofd mag neerleggen dan zal ik eeuwig Hem aanschouwen, ja dan zal ik nooit meer hoeven twijfelen nooit meer hoeven zondigen maar mag ik Hem Eeuwig alle lof en aanbidding toebrengen. Wat zal daar een eeuwigheid voor nodig zijn. Zo'n monster en dan door Hem gekocht om eeuwig te leven, eeuwig te zingen, wat mag ik daar naar uitzien en verlangen. Maar vanwege mijn ongeloof en de verwardheid in de prediking ben ik altijd weer in het donker terecht gekomen en moest ik mijn mond houden. Ik heb het werk van de Heere verdacht gemaakt omdat dit zo hoorde naar ik meende. Telkens moest ik meer leren en steeds afvragen zou het wel ooit waar geweest zijn, want als het begin niet goed is dan is het einde zeker niet goed. En zo zocht ik steeds maar weer het leven in een wettisch werken. En juist dat maakte alles zo duister. O wat zijn we geneigd om de Heere verdacht te maken, om in wantrouwen met onze naasten om te gaan. Zo'n lieve Zaligmaker en dan steeds weer die verloochening. Het Leven ligt alleen in Jezus Christus en daar moet ik nu dagelijks zijn om mijn leven te vinden.

*Geef mij Jezus of ik sterf.
Jezus is mijn zieleleven.
Buiten Jezus het verderf.*

Nu vanuit dit oogpunt en om deze reden heb ik gemeend wat te moeten schrijven. Ik heb kort iets verteld over mijn eigen persoonlijke leven. Alle details, diepte en hoogtepunten meen ik niet te hoeven benoemen. Het is ook niet en nooit mijn bedoeling dat u nu uw leven naast dat van mij zal leggen, de één zal dan zeggen, moet dat zo diep en de ander zal zeggen is dat alles. Het doel van dit schrijven is aan te wijzen de noodzakelijkheid van de persoonlijke kennis aan Christus maar ook duidelijk te maken dat de zonden van het ongeloof vreselijk zijn. Mocht de Heere dit eenvoudige schrijven willen zegenen tot eer van zijn Grote, nooit volprezen Naam en tot bekering van velen zielen.

Veenendaal Maart 2010 W. Vos

*Toen wij nog kleine kinderen waren, hadden wij een hoekje van den tuin, waar wij ons zaad mochten zaaien. Ik weet nog heel goed, dat ik daags na mijn zaad in den grond gelegd te hebben, er heen ging, en de aarde wegkrabbelde om te zien of het nog niet groeide, daar ik dacht, dat ik het op zijn hoogst na een dag reeds zou zien opkomen; en de tijd scheen mij verbazend lang eer het zaad zich boven den grond zou kunnen vertoonen. „Dat was kinderachtig,“ zult gij zeggen. Ik weet het, maar ik wenschte wel, dat gij even kinderachtig waart met betrekking tot uwe gebeden, en dat gij, na ze in de aarde gelegd te hebben, heenging om te zien, of zij ook opkomen; en indien gij ze niet terstond ziet opkomen, wees dan niet zoo kinderachtig om niet te willen wachten tot de bestemde tijd daar is, maar ga er gedurig weer heen om te zien of zij ook beginnen uit te spruiten. Indien gij wezenlijk geloof hebt in gebed, zoo verwacht, dat God u zal verhooren. Indien gij niet verwacht, zult gij niet hebben. God zal u niet verhooren, tenzij gij gelooft, dat Hij u zal verhooren; maar indien gij gelooft, dan zal Hij ook doen naar uw geloof. Hij zal u nooit beter van Hem laten denken dan Hij is; Hij zal aan uwe hoogst gespannen verwachting omtrent Hem beantwoorden; ja, u zal geschieden naar uw geloof.
C.H. Spurgeon*

Het wachtwoord der hervormers

ds. R. Murray MacCheyne

Eens was ik een vreemdeling voor God en mijn hart;
Ik gevoelde geen schuld en ik kende geen smart.
Ik vroeg niet: „Mijn ziele door ziet gij uw lot?
Hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God?”

Al sprak daar een stem uit de Heilige Blaân,
Van 't Lam, met de zonden der wereld belaân.
Ik zocht bij de Kruispaal geen veilige wijk;
'k Stond blind, en van verre, in mij zelve zo rijk.

Ik deed als Jeruzalems dochters weleer;
Ik weende om de pijn van mijn lijdende Heer,
En dacht er niet aan, dat ik zelf door mijn schuld,
Zijn kroon had gevlochten, Zijn beker gevuld.

Maar toen mij Gods Geest al mijn schuld had ontdekt,
Toen werd in mijn ziele de vreze gewekt,
Toen voelde ik wat eisen Godsheiligheid deed;
Daar werd al mijn deugd een wegwerpelijk kleed!

Toen vluchtte ik tot Jezus! Hij heeft mij gered;
Hij heeft mij verlost van het vonnis der Wet;
Mijn heil en mijn vrede en mijn leven werd Hij;
Ik boog me, en geloofde, en mijn God sprak mij vrij.

Nu ken ik die waarheid, zo diep als gewis,
Dat Christus alleen mijn gerechtigheid is.
Nu tart ik de dood, nu verwin ik het graf,
Nu neemt mij geen Satan de zegekroon af!

Nu reis ik getroost onder het heiligend kruis,
Naar het erfgoed daar Boven, in het Vaderlijk Huis,
Mijn Jezus geleidt mij door de aardse woestijn,
„Gestorven voor mij!" zal mijn zwanenzang zijn!

De Reformatie

Reformatie is voor de meeste lezers een bekend begrip, wat betekent reformatie eigenlijk? Reformatie betekent hervorming of aanpassing. Als we het hebben over “de reformatie” dan gaan onze gedachten terug naar Maarten Luther en Johannes Calvijn. Zie hieronder een beknopte omschrijving over de reformatie.

“De reformatie (ook wel hervorming genoemd) is een religieuze opleving in de 16e eeuw (volgens sommigen ook al in de 15e eeuw onder Johannes Hus). De aanzet van de Reformatie werd al eerder, in de 14e eeuw, gegeven met o.a. de opkomst van de moderne devotie van Geert Grote. Belangrijke vertegenwoordigers van de Reformatie waren Maarten Luther (Duitsland), Huldrych Zwingli (Zwitserland) en Johannes Calvijn (Frankrijk). Ze hadden de bedoeling om de katholieke Kerk van binnenuit te hervormen. Door de paus en andere leiders binnen de Rooms-Katholieke kerk werd de reformatie echter afgewezen en bestreden, hierbij gesteund door Rooms-katholieke vorsten onder leiding van de jonge keizer Karel V. Hierdoor kwam het tot een breuk tussen de gereformeerden en de rooms-katholieken. Ondanks het verzet groeide de aanhang van de hervormingsgezinden snel, onder meer dankzij de verbreiding van de boekdrukkunst; ook voedde de reformatie de politieke tegenstellingen tussen Europese vorsten en edelen, met als gevolg verschillende godsdienstoorlogen en opstanden. De invloed van de reformatie strekt(e) zich uit over vele landen en is tot op de dag van vandaag merkbaar in kerk en samenleving over een groot deel van de wereld. De zestiende-eeuwse reformatie wordt door protestanten gezien als een grote en diep ingrijpende opwekking in de kerk.

Op het Concilie van Trente (1545-1563) werd 126 keer een vervloeking (Anathema sit) uitgesproken over de aanhangers van de reformatie. Met dit concilie werd een contrareformatie ingezet, die zich onder meer richtte op verbetering van priesteropleidingen, herstel van misstanden, invloed op het onderwijs, geloofspropaganda en bestrijding van de protestantse 'ketterij'. Vooral de jezuiten en de inquisitie waren actief in het bestrijden van de reformatie.

Men neemt vaak aan dat de reformatie met Maarten Luther begonnen is. Eigenlijk was zij al in de middeleeuwen begonnen. Aanleiding was dat de priesters dronken, gokten en dobbelden op kerkelijke feestdagen. Erasmus van Rotterdam was daar bijzonder verontwaardigd over en schreef er een boek over: "Lof der zotheid". Erasmus van Rotterdam had vooral kritiek op de geestelijkheid, niet op het katholieke geloof zelf.

Een Christen is in het worden, niet in het geworden zijn. Wie derhalve een Christen is, die is geen Christen, dat is: wie zich laat voorstaan, reeds een Christen geworden te zijn, daar hij nog maar een Christen moet worden, die is niets. Maarten Luther

Luther verzette zich echter tegen het idee dat de mens zelf zijn redding moet bewerkstelligen. Hij greep terug op de teksten van de apostel Paulus, waarin deze uitlegt dat redding voortkomt uit de genade van God, niet uit werken van de mens. Luther verzette zich daarom sterk tegen de handel in aflaten. Het grootste verschil tussen Luther en Erasmus was dat Luther de leer van de vrije wil tot het goede afwees, terwijl Erasmus deze juist verdedigde.

Het calvinisme van Johannes Calvijn zorgde voor 'de tweede reformatorische golf', nadat aanhangers van het lutheranisme van Maarten Luther de eerste vervolgingen door de Rooms-katholieke Kerk hadden ondervonden.

De Gereformeerde Kerk in de Nederlanden kende een samenvatting van haar geloofsleer in de Nederlandse Geloofsbelijdenis, opgesteld door Guido de Bres, in het jaar 1561. Voor het onderwijs in de kerken maakte men gebruik van de door Petrus Datheen vertaalde Heidelbergse Catechismus, opgesteld in 1563.

Als onderdeel van de beweging van de Reformatie ontstond in de zestiende eeuw de revolutionaire stroming van de Wederdopers. Zij werden, mede vanwege hun kritische houding ten opzichte van kerk en overheid, zwaar vervolgd, niet alleen van Rooms-Katholieke zijde, maar ook door hun mede-protestanten. In later tijd kregen zij de naam van Doopsgezinden. Een van hun leiders was de Fries Menno Simons; doopsgezinden werden naar hem wel Mennonieten genoemd.

In Nederland is er in de Gereformeerde Kerk in het begin van de zeventiende eeuw een strijd ontstaan over de leer van de predestinatie. Gomarus vertolkte het Calvinistische gevoelens, dat door Arminius werd aangevochten. Op de nationale synode van Dordrecht (1618-1619) werden de afwijkende standpunten streng veroordeeld, en de Remonstranten werden afgezet. Om de Calvinistische leer te verdedigen werden de Dordtse Leerregels (ook wel de Vijf Artikelen tegen de Remonstranten), opgesteld. Om de kerkelijke gemeenten in hun verband te bewaren en te regeren werd een Kerkenordening aangenomen, die de naam draagt van Dordtse Kerkorde.”

Waarderen wij deze reformatie eigenlijk wel genoeg? Wat een Wonder dat de Heere ons heeft willen bevrijden van het juk van de Paus. Luthert en Calvijn hadden zielsbevindelijk ervaren dat zij niet door de werken maar door het Bloed van Jezus Christus, Gods Zoon vergeving van hun zonden hadden ontvangen. Zij mochten weten bevrijd te zijn van het juk der dienstbaarheid. Ze hebben dit niet voor zichzelf gehouden maar hebben koste wat het kost hun medemens willen wijzen op de verderfelijke, goddeloze leer van de Paus en gewezen op vrije genade voor de grootste der zondaren. Wat een vuur en wat een liefde ontvingen deze mannen van de Heere, om Zijn Naam te verkondigen en te wijzen op de enige mogelijkheid van zalig worden, alleen door het Bloed van Jezus Christus. Gelukkig zijn Luther en Calvijn niet alleen gebleven, velen zijn hun goede voorbeeld gevolgd. Wat een opstand en een verzet kwam er vanuit de kerk tegen deze nieuwe leer. Maar juist in deze verdrukking heeft de Heere vele mensen willen bekeren. Zij mochten ervaren, Genade voor de grootste der zondaren. Reformatie is een doorgaand proces Luther en Calvijn hebben een grote ommekeer teweeggebracht, maar ook zij waren nog niet geheel gezuiverd van de Rooms Katholieke dwalingen.

Er zweven gedurig drie roofschepen om ons rond. Eerst, onze verdorven natuur; ten andere, de wereld; ten derde, de valse leer. Om dezer drie stukken wil, is het haast gevaarlijk in de wereld te zijn. Bij het derde gebruikt de satan mensen van groot verstand en grote bekwaamheden, welke woord om zich heen grijpt als de kanker. Maarten Luther

Vele Godzalige mensen hebben de leer van Luther en Calvijn verder uit gewerkt en proberen te zuiveren van de Roomse dwalingen. Deze reformatie die ontstond noemen we de Nadere Reformatie.

De Nadere Reformatie is een stroming in de Nederlandse Gereformeerde Kerk van de 17e en 18e eeuw.

De Nadere Reformatie legde sterk de nadruk op de doorwerking van de Bijbelse boodschap op alle facetten van het dagelijks leven. De Reformatie van Maarten Luther en Johannes Calvijn was een breuk met de rooms-katholieke Kerk en de rooms-katholieke theologie. De Reformatie was primair een vernieuwing op het terrein van de leer

De Nadere Reformatie richtte zich daarom naast de leer ook op het leven, de concrete levenswandel. De Nadere Reformatie beoogde een doorwerking van de Bijbelse beginselen in gezin, samenleving, kerk, politiek en staat. De predikers en de theologen van de Nadere Reformatie riepen op tot boete en berouw. Hun ideeën werden onder andere verspreid door middel van de zgn. conventikels, bijeenkomsten waarin in de "Tale Kanaäns" gesproken werd over de beleving van het geloof. Deze konden zowel door predikanten als door gemeenteleden geleid worden. In de loop van de achttiende eeuw ontwikkelden zij zich vaak tot een kerkje naast de kerk.

Als stichter van de Nadere Reformatie wordt wel gewezen naar de Middelburgse predikant Willem Teellinck, die in 1608 zijn reformatiegeschrift Philopatris opdroeg aan de Staten-Generaal. Bekende vertegenwoordigers van de Nadere Reformatie waren de Utrechtse hoogleraar Gisbertus Voetius, de Rotterdamse predikant Wilhelmus à Brakel en de Utrechtse predikant en dichter Jodocus van Lodenstein.

Ook in Engeland en Duitsland zijn in de 17e en 18e eeuw vergelijkbare vroomheidsbewegingen aan te wijzen. In Engeland worden ze Puriteinen genoemd. In Duitsland noemde men hen Piëtisten.

Is de reformatie anno 2010 nu gereed?

Laten we luisteren naar een bekende Latijnse spreuk .Ecclesia Reformata, Ecclesia Semper Reformanda. De kerk die gereformeerd is, moet steeds weer gereformeerd worden.

Het is dus een doorgaand proces, want daar waar mensen zijn is onenigheid en waar menselijke wijsheden gevold worden is een dwaling snel ontstaan.

Laten we de Heere vragen om licht en wijsheid en een reformatie binnen de kerken maar bovenal een totale reformatie in ons hart.

Titus 3: 1-11

1 Vermaan hen dat zij den overheden en machten onderdanig zijn, dat zij hun gehoorzaam zijn, dat zij tot alle goed werk bereid zijn;

2 Dat zij niemand lasteren, geen vechters zijn, maar bescheiden zijn, alle zachtmoedigheid bewijzende jegens alle mensen.

3 Want ook wij waren eertijds onwijs, ongehoorzaam, dwalende, menigerlei begeerlijkheden en wellusten dienende, in boosheid en nijdigheid levende, hatelijk zijnde en elkander hatende.

4 Maar wanneer de goedertierenheid van God onzen Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is,

5 Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

6 Denwelken Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen Zaligmaker;

7 Opdat wij gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden naar de hope des eeuwigen levens.

8 Dit is een getrouw woord, en deze dingen wil ik dat gij ernstiglijk bevestigt, opdat degenen die aan God geloven, zorg dragen om goede werken voor te staan. Deze dingen zijn het die goed en nuttig zijn den mensen.

9 Maar wedersta de dwaze vragen en geslachtsrekeningen en twistingen en strijdningen over de wet; want zij zijn onnut en ijdel.

10 Verwerp een ketters mens na de eerste en tweede vermaning,

11 Wetende dat de zodanige verkeerd is en zondigt, zijnde bij zichzelf veroordeeld.

Prediking

Volgens het van Dale woordenboek is een preek een godsdienstige rede als deel van een kerkdienst. Het kan ook zijn, iemand met vermaningen lastigvallen.

Laten wij vanuit Bijbels oogpunt kijken naar hoe onze prediking moet zijn.

Wij gaan er van uit dat de Bijbel, Gods onfeilbaar woord is en dat alle menselijke uitwerking feilbaar is. Met andere woorden, God vergist zich nooit, een vergissing is menselijk.

Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing die in de rechtvaardigheid is, 2 Tim. 3:16.

Dit eerst wetende, dat geen profetie der Schrift is van eigen uitlegging, 2 Petr. 1:20.

Wat zegt De Bijbel over prediking?

Maak u op, ga naar de grote stad Ninevé en predik tegen haar; want hunlieder boosheid is opgeklimmen voor Mijn aangezicht, Jona 1:2.

Maak u op, ga naar de grote stad Ninevé; en predik tegen haar de prediking die Ik tot u spreek, Jona 3:2. Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen, Matth. 4:17.

En Hij zeide tot hen: Gaat heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie allen creaturen, Mark. 16:15.

Om den gevangenen te prediken loslating en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid; om te prediken het aangename jaar des Heeren, Luk. 4:19.

En hij predikte terstond Christus in de synagogen, dat Hij de Zone Gods is, Hand 9:20.

Doch wij prediken Christus den Gekruisigde, den Joden wel een ergernis, en den Grieken een dwaasheid, 1 Kor. 1:23.

Want wij prediken niet onszelven, maar Christus Jezus, den Heere; en onszelven, dat wij uw dienaren zijn om Jezus' wil, 2 Kor. 4:5.

Kortom een Prediking is volgens de Bijbel datgene prediken wat de Heere zelf zegt. Het uitdragen van een zeer blijde boodschap, Het Evangelie, Jezus Christus, voor verloren mensen.

Ik, de Eerste, zeg tot Sion: Zie, zie ze daar; en tot Jeruzalem: Ik zal een Blijde-boodschapper geven, Jes. 41:27. De Geest des Heeren HEEREN is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen den zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om den gevangenen vrijheid uit te roepen, en den gebondenen opening der gevangenis, Jes. 61:1. En de engel zeide tot hen: Vreest niet, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal, Luk. 2:10. Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren was, Matth. 18:11.

Een rechte prediking is het verkondigen van Wet en Evangelie, wordt één van beide achterwege gelaten of worden ze beiden vermengd dan is dit een valse prediking.

Vertrouwt niet op valse woorden, zeggende: Des HEEREN tempel, des HEEREN tempel, des HEEREN tempel zijn deze. Jer. 7:4

Wet en Evangelie

We hebben aan de hand van wat teksten, kort laten zien wat de bijbel zegt over de prediking. Natuurlijk is het noemen van een paar teksten niet genoeg. Een rechte prediking is het aanbieden van Jezus Christus aan een verloren zondaar. Hierin moet duidelijk gesepareerd worden, er moet dus onderscheid gemaakt worden. Gods Woord, de Bijbel, bestaat uit Wet en Evangelie. De prediking moet dus ook zo zijn. De Wet geschreven in Gods Woord is, *En gij zult den Heere uw God liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod. En het tweede, aan dit gelijk, is dit: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Er is geen ander gebod groter dan deze, Mark. 12:30-31.* Nu zegt de Heere zelf in Lukas 10 vers 28, doe dat en gij zult leven. De Wet die Mozes ons gegeven heeft bestaat uit de 10 geboden ons beschreven in Exodus 20. In de Wet wordt ons gezegd hoe we moeten zijn, dit is een eis en het belooft ons, bij volkomen gehoorzaamheid het eeuwige leven. Het Evangelie daarentegen geeft genade en belooft ons het eeuwige leven op de gehoorzaamheid van Christus. Dus de Wet eist en het Evangelie geeft.

Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden, Joh. 1:17.

Zoals de meeste van ons wel zullen weten, zijn wij (in Adam) goed en in Gods beeld geschapen in het Paradijs. Wij zijn geschapen in ware kennis gerechtigheid en heiligheid, wij zijn volmaakt en goed geschapen. De mens had de heerschappij over de dieren en was geheel vrij om te doen en te laten. De Heere God had ons een proefgebod gegeven. *En de HEERE God gebod den mens, zeggende: Van allen boom dezès hofs zult gij vrijelijk eten; Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven, Gen. 2:16-17.* Wat een vrijheid gaf God de mens, we mochten van alle bomen eten, op één na. Hielden we dit gebod dan hadden we eeuwig leven. Maar, wij wilden juist van die ene boom eten omdat we de duivel geloofde die ons wijs maakte, dat we door te eten van die boom als God zouden zijn, kennende het goed en het kwaad. *De slang nu was listiger dan al het gedierte des velds, hetwelk de HEERE God gemaakt had; en zij zeide tot de vrouw: Is het ook dat God gezegd heeft: Gijlieden zult niet eten van allen boom dezès hofs? En de vrouw zeide tot de slang: Van de vrucht der bomen dezès hofs zullen wij eten; Maar van de vrucht des booms die in het midden des hofs is, heeft God gezegd: Gij zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat gij niet sterft. Toen zeide de slang tot de vrouw: Gijlieden zult den dood niet sterven; Maar God weet, dat ten dage als gij daarvan eet, zo zullen uw ogen geopend worden; en gij zult als God wezen, kennende het goed en het kwaad. En de vrouw zag dat die boom goed was tot spijs, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, een boom die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at, Gen. 3:1-6.*

Wij waren ontevreden, we wilde meer, we waren ongehoorzaam, hoogmoedig. Ja, hoe vreselijk we geloofde de duivel en maakte God tot een leugenaar. Hoor hoe God ons gewaarschuwd had, want ten dage als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven.

En Nu, *Tot de vrouw zeide Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart, namelijk uwer dracht; met smart zult gij kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte zijn, en hij zal over u heerschappij hebben. En tot Adam zeide Hij: Dewijl gij geluisterd hebt naar de stem uwer vrouw en van dien boom gegeten, waarvan Ik u gebod, zeggende: Gij zult daarvan niet eten, zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt, en met smart zult gij daarvan eten al de dagen uws levens, Gen. 3:16-17.* We zijn dus in een oneindig gelukkige staat geschapen om eeuwig te leven, maar we hebben ons door onze ongehoorzaamheid en opstand tegen God in zo'n diepe ellende gestort, dat we nu de eeuwige dood verdiend hebben. Ja we leven nu onder de heerschappij van de duivel hij is onze heer en meester wij doen wat hij wil dat we doen zullen. Nu laat God ons door de Wet zien hoe we moeten zijn en eist volkomen gehoorzaamheid. Is er iemand onder de lezers die nog nooit tegen één van de geboden gezondigd heeft? Alleen een gedachte tegen één van deze geboden is al een overtreding. *Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is*

een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen, Gal. 3:10
Van onze zijde is het dus totaal verloren en wacht ons de eeuwige hel. O! welk een vreselijke toestand en dat rechtvaardig.

Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus, 1 Kor. 15:57.
Het Evangelie geeft ons in Christus wat de Wet van ons eist. Het Evangelie is een zeer blijde boodschap. Er is leven voor doden, er is redding voor reddeloze. er is verzoening voor goddeloze zondaren. Er is eeuwig leven voor hoeren en tollenaars. Er is een hemel voor helwaardige.
Jezus dan sprak wederom tot henlieden, zeggende: Ik ben het Licht der wereld; die Mij volgt, zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben. Joh. 8:12. Jezus is het Licht der wereld. Hij is gekomen in een stikdonkere wereld, om te redden dat verloren was. Hij is geboren in een beestenstal omdat voor Hem geen plaats was. Hij heeft smaad en vervolging willen lijden in deze wereld. Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht. Er was geen mens die naar Hem vroeg, maar Hij kwam vrijwillig. Hij heeft Zich laten slaan, bespotten en geselen, door het aardse gericht onschuldig ter dood laten veroordelen. Met één wenk van Zijn Alvermogen kon Hij de hele wereld vernietigen, maar zijn Liefde overwon alles. O! onbegrijpelijk wonder, zoveel liefde voor liefdelozen voor haters, voor zelfbehagers. Hij heeft Zijn Leven willen geven, helse angsten willen lijden, bloed gezweten, daar kroop Hij als een Worm en geen man door de Hof van Gethsémané. Zie Hem daar hangen tussen hemel en aarde op Golgotha aan het vervloekte kruishout, daar onderging Hij de vreselijke kruisdood om verloren zondaren met God te verzoenen. U en ik, wij kruisigde Hem. *Toen Jezus dan den edik genomen had, zeide Hij: Het is volbracht; en het hoofd buigende, gaf den geest, Joh. 19:30.* O! zie dan wat een onuitsprekelijke eeuwige liefde, zie op Zijn doorboorde handen en voeten, zie Zijn doorstoken zijde.

Lees wat Jesaja van Hem profeteerde in het 53 hoofdstuk:

1 WIE heeft onze prediking geloofd? En aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?

2 Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte dat wij Hem zouden begeerd hebben.

3 Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.

4 Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten, die heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.

5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.

6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft ons aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.

7 Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.

8 Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding mijns volks is de plaag op Hem geweest.

9 En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.

10 Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen, Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.

11 Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

12 Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest; en Hij veler zonde gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

O! laat dit eens op ons inwerken. Hij rechtvaardig voor de onrechtvaardige. Hij Gaf Zijn leven om de Wet te vervullen. De eis die op ons lag heeft Hij vervuld, Hij heeft de ontzaggelijke toorn en gramschap van God de Vader over de zonden vrijwillig willen dragen en wegdragen. Hij was verlaten van de mensen en moest zelfs in de uiterste benauwdheid uitroepen, Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? *Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees; Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. Rom. 8:3-4. Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft, Rom. 10:4.* Deze Jezus, is onze Blijde Boodschap, Hij is het Evangelie, Hij betaald wat wij schuldig zijn. Is deze Jezus uit vrije genade ook onze Jezus geworden? *Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u, tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien, Joh. 3:3.*

Bovendien laten we geen plaats voor deze dodelijke dwaling over, waardoor sommige gehuurde bluffers van de antichrist, als - let wel - door een bedekte ondermijning, de verzekering van het geloof trachten te niet te doen, door zich middelaars te verzinnen tussen de waarheid en de leugen", (ze legden het namelijk daar op toe, om het roomse geloof, dat alle verzekering uitsluit, met het Gereformeerde of protestantse geloof, dat de verzekering tot een wezenlijke, noodzakelijke en onafscheidelijke eigenschappen van het geloof stelt, met elkaar te verenigen; en zo wilden zij dan zogenaamd als middelaars optreden tussen de waarheid en de leugen) "dromende, dat de zekerheid des geloofs, die - let wel – haar wezenlijke eigenschap is, bij afwisseling gelijk een kaars, dan eens uitgeblust en dan weer aangestoken wordt, al naar de omstandigheid waarin het zich bevindt. Zo stellen zij het geweten midden tussen hopen en vrezen in" Caspar Olevianus

Wedergeboorte

We hebben gezien dat de Bijbel en de rechte prediking, bestaat uit Wet en Evangelie.

De Wet veroordeeld en het Evangelie maakt vrij. Maar wie zijn nu diegene die deel hebben aan die vrijmaking? Zij die wedergeboren zijn. *Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg ik u, tenzij dat iemand wederom geboren wordt, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien, Joh. 3:3*

Er wordt veel gespeculeerd over het begrip wedergeboorte, vragen als waar begint de wedergeboorte, is deze bewust of onbewust wat zijn kenmerken van een wedergeborene, is wedergeboorte voldoende en hoe weet ik dat ik wedergeboren ben. Deze vragen hebben geleid tot vele discussies, ruzies en kerkscheuringen. Er kunnen geen twee mensen meer samen wandelen of er zijn meningsverschillen over dit punt.

Ik zou willen beginnen met te vragen, zijn wij al wedergeboren? Als deze vraag onze hoofdvraag zou zijn en we met z'n allen elkaars wedergeboorte op het oog zouden hebben, voor elkaar zouden bidden en zuchten er heel wat meer onderlinge liefde zou zijn. Ja ik zou er zelfs aan toe willen voegen. Wat de Heere ons zelf heeft gezegd:

1 Al ware het dat ik de talen der mensen en der engelen sprak, en de liefde niet had, zo ware ik een klinkend metaal of luidende schel geworden.

2 En al ware het dat ik de gave der profetie had, en wist al de verborgenheden en al de wetenschap, en al ware het dat ik al het geloof had, zodat ik bergen verzette, en de liefde niet had, zo ware ik niets.

3 En al ware het dat ik al mijn goederen tot onderhoud der armen uitdeelde, en al ware het dat ik mijn lichaam overgaf opdat ik verbrand zou worden, en had de liefde niet, zo zou het mij geen nuttigheid geven.

4 De liefde is lankmoedig, zij is goedertieren; de liefde is niet afgunstig; de liefde handelt niet lichtvaardiglijk, zij is niet opgeblazen;

5 Zij handelt niet ongeschiktelijk, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij denkt geen kwaad;

6 Zij verblijdt zich niet in de ongerechtigheid, maar zij verblijdt zich in de waarheid;

7 Zij bedekt alle dingen, zij gelooft alle dingen, zij hoopt alle dingen, zij verdraagt alle dingen.

8 De liefde vergaat nimmermeer; maar hetzij profetieën, zij zullen tenietgedaan worden; hetzij talen, zij zullen ophouden; hetzij kennis, zij zal tenietgedaan worden.

9 Want wij kennen ten dele en wij profeteren ten dele;

10 Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen dat ten dele is, tenietgedaan worden.

11 Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, was ik gezind als een kind, overlegde ik als een kind; maar wanneer ik een man geworden ben, zo heb ik tenietgedaan hetgeen eens kinds was.

12 Want wij zien nu door een spiegel in een duistere rede, maar alsdan zullen wij zien aangezicht tot aangezicht; nu ken ik ten dele, maar alsdan zal ik kennen gelijk ook ik gekend ben.

13 En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie; doch de meeste van deze is de liefde, 1 Kor. 13.

Och, mocht de Heere ons Zijn liefde schenken en niet onthouden. Nu terugkomend op het begrip wedergeboorte. Wedergeboorte wil zeggen, wederom geboren worden. Dat is, door den Heiligen Geest van de aangeboren verdorvenheid verlost, en tot een nieuw geestelijk leven vernieuwd wordt. We hebben met elkaar gesproken over Wet en Evangelie, we kunnen ook zeggen de Wet is Adam en het Evangelie is Christus. Nu zijn er dus twee wegen, een brede weg en een smalle weg. Zolang we in Adam zijn, bewandelen we de brede weg die ons naar het eeuwige verderf, de hel leid. Zijn we in Christus, dan bewandelen we de smalle weg die ons naar de eeuwige gelukzaligheid, naar onze God en Vader en onze lieve Heere Jezus Christus in den hemel leidt, om daar samen een Drie-enig God te loven en te prijzen, om daar deel uit te maken van die eeuwige Hemelse vreugde o! eeuwige vreugde, eeuwig wonder, Hallelujah. Weet u waar u aan toe bent? Als we onszelf nu de volgende vraag een stellen.

Als ik nu sterf, dan ga ik naar de

Laat ons antwoord eens op ons inwerken er zijn maar twee antwoorden mogelijk of de hel of de hemel, er zijn immers maar twee wegen. In de Rooms katholieke kerk leerde men dat je dit antwoord niet zeker kon weten, mensen die zeker wisten waar ze heen reisden waren een unicum. Gelukkig mogen wij nu zelf de Bijbel lezen en kunnen en moeten weten waarheen wij op reis zijn.

Laten we eens kijken wat ons Gods woord zegt.

Van toen aan heeft Jezus begonnen te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen, Matth. 4:17. Wat is bekering? In de grondtaal zijn de twee belangrijkste woorden voor bekering, Metanoia en Epistrefo. Metanoia betekent nadenken, Meta betekent bij elkaar brengen en noia betekent verstand. We zouden metanoia dus kunnen vertalen in, tot het verstand komen, of tot de werkelijkheid komen. Epistrefo betekent omdraaien of terugkeren. Kort samengevat betekent bekeeren dus een totale ommekeer. Dus er is een totale ommekeer in ons leven noodzakelijk. We zullen van dood levend gemaakt moeten worden. Kan een dode zelf opstaan? Nee daar is een Goddelijk wonder noodzakelijk. De gestorven Lazarus stond uit de doden op toen Jezus riep, Lazarus, kom uit. Wij die in Adam zijn, zullen van Adam afgesneden moeten worden om in Christus ingeplant te worden. We zullen één plant met Christus moeten zijn. We moeten van de brede weg op de smalle weg worden gezet, zoals u begrijpt kunnen we niet op twee wegen tegelijk wandelen. We kunnen niet geestelijk dood en geestelijk levend zijn. We kunnen niet in Adam en in Christus zijn.

Paulus, Apostel van de Heere Jezus Christus, verteld ons in de Romeinenbrief op eenvoudige wijze hoe de Heere Zijn volk bekeerd. Hij laat ons in de eerste 3 hoofdstukken zien dat we onder de Wet zijn en hopeloos verloren liggen. *Wij weten nu dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij. Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde, Rom. 3:19-20.* Zolang we dus onder die Wet zijn, zijn we voor God verdoemelijk. Maar Paulus gaat verder door ons de enige mogelijkheid van zalig worden voor te stellen.

Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de Wet en de Profeten: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven; want er is geen onderscheid. Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods, En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is; Welken God voorgesteld heeft tot een Verzoening door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods, Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene die uit het geloof van Jezus is. Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs. Wij besluiten dan dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet. Is God een God der Joden alleen? En is Hij het niet ook der heidenen? Ja, ook der heidenen; Nademaal Hij een enig God is, Die de besnijdenis rechtvaardigen zal uit het geloof, en de voorhuid door het geloof. Doen wij dan de wet teniet door het geloof? Dat zij verre; maar wij bevestigen de wet, Rom 3:21-31. Paulus gaat verder door te verduidelijken dat de rechtvaardigheid dus niet uit de werken is maar uit het geloof. *WIJ dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus, Rom. 5:1.* Paulus wijst ons op Adam en Christus en spreekt dan over het afsterven van de oude mens (in Adam) en de opstanding van de nieuwe mens (in Christus). *Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde tenietgedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij dat wij ook met Hem zullen leven, Wetende dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem, Rom. 6:5-9.*

Paulus spreekt over de vrijheid van de wet voor Gods volk. *Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des Geestes, en niet in de oudheid der letter, Rom. 7:6 Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods, Rom 8:1-2 Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft, Rom. 10:4.* We hebben nu enige stukken uit de Romeinenbrief gelezen en gezien dat zolang we onder de Wet zijn, niet in Christus kunnen zijn en zodra we in Christus zijn, we niet meer onder de Wet zijn. De mens na ontvangen genade is geneigd om in zichzelf te blijven zoeken en zich aangenaam voor God te maken door de werken der wet te gaan doen en niet uit het geloof te leven. Paulus zegt in de Galatenbrief. *Staat dan in de vrijheid met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen, Gal.5:1.*

We zullen nu proberen toe te passen aan onze harten of we deel hebben aan het Bloed van Christus. Laten we toch vooral voorzichtig zijn met conclusies trekken want, we hebben maar één ziel. We hebben het gehad over een brede weg en een smalle weg, het is of dood of levend. We hebben ook gezien dat er vele ruzies en kerkscheuringen zijn ontstaan over het begrip wedergeboorte. Laten we dit nu even terzijde en tot ons zelf komen. Er zijn vele mensen die zich nooit zorgen maken over de dood, hel of hemel. O! Lieve mensen wordt wakker, bekeert u voordat het voor eeuwig te laat is. *En de bijl ligt ook alrede aan den wortel der bomen; alle boom dan die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen, Luk. 3:9.* Er zijn mensen die zich christelijk noemen, naar de kerk gaan van "uiterst links tot uiterst rechts", een ieder zit naar eigen zeggen in de beste kerk, onder de zuiverste waarheid. O! Mensen, *Jezus zeide tot hem: Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader dan door Mij, Joh. 14:6.* Er moet een wonder plaatsvinden in uw leven, we moeten Jezus tot ons deel hebben. Buiten Jezus is geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Zoekt Hem terwijl Hij te vinden is. Tot wie moet u anders heengaan? Leg uw nood aan Zijn voeten. *Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Joh. 6:37.* Hij is het Eeuwige Leven, verschuil u niet achter uw onmacht maar zeg ik wil niet. Zoek geen hemel maar zoek God. Waar denkt u te kunnen schuilen als het oordeel komt? Zoek dan nu u behoud, waar denkt u die anders te kunnen vinden dan in Jezus bloed? Als u nu sterft en voor God moet verschijnen dan is er niets wat u aan kunt brengen in uw oordeel, uw kerkgang, uw predikant, uw opvoeding, uw ouders, uw nette leven, alles is te kort. Alleen het Bloed van Jezus Christus, Gods Zoon reinigt van alle zonden. O! waar zoekt u nog langer uw leven? De tijd is kort.

Er zijn ook mensen die zoekende zijn, de Bijbel is voor hen geen vreemd boek, nee misschien is de Bijbel wel het meest door hen gelezen Boek, ze vinden hun plezier niet in de wereld. Ze verzuimen geen kerkdienst, het zingen en het luisteren naar de predikaties kan hen menigmaal ontroeren. De zonde van de wereld kan hen met afschuw vervullen. O! lieve mensen heeft u uw rust al gevonden in het Bloed van Jezus? Of geeft de predikatie door het verklaren van uw leven u een beetje rust en hoop? U bent toch anders als de andere, u leeft netjes al komt u nog veel tekort. Vrienden, buiten Jezus Bloed komt u nog alles tekort! Laat u niet bedriegen op uw korte levensweg. *Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen, Openb. 3:16.* Haast en spoed u om uws levens wil er is nog een mogelijkheid van Zalig worden, maar alleen en dan ook alleen in het Bloed van Jezus Christus, Gods Zoon.

Nu nog een kort woordje tot u, mijn lieve vrienden die het Leven gevonden hebben daar waar zij moesten sterven. Het voorgaande zal u beroert hebben want o wat kan een mens zichzelf al niet wijs maken, want komt er in ons bedrieglijk hart niet veel op, wat geen gemeenschap kan hebben met het Licht maar ook wat zijn we vaak vervuld met ongeloof, o dat vervloekte ongeloof, Heere verlos ons ervan. Kom ga eens mee en kijk eens terug op uw levensweg. Er is een tijd in uw leven gekomen dat u de rust werd opgezegd, u kwam er achter dat u ten dode opgeschreven stond. U zocht uw behoud in een gereformeerd leven. Ja wat een lust was werd een last en wat een last was werd een lust. Wat meende u al te vorderen op uw weg u meende Gode aangenaam te worden, u dacht, het

gaat steeds beter. U kreeg een hoop in uw leven al viel u steeds weer terug in uw zondige natuur, u ploeterde en zuchtte onder de dienstbaarheid. Totdat God kwam en u naar uw waarneming om moest komen met alles wat u meende te bezitten, daar viel uw kerkgaan uw tranen uw bevindingen weg. De vloek en de eis van Gods Heilige Wet liet u zien dat u geen bestaansrecht meer overhield, u moest sterven en verloren gaan en dat rechtvaardig. Oh! Dan met alles wat u meende te bezitten nog voor eeuwig om te komen, wat een angst wat een pijn. U kon niet anders dan dat vonnis aanvaarden, u gaf uzelf over. Maar Wonder van Vrije Genade u vond behoud, uw kermen uw angst en uw pijn werd terstond veranderd in een zoetheid die met geen pen te beschrijven is. Daar was het een suizen van een zachte stilte. Daar heeft u iets gevoeld van de Liefde van Christus. De vloek der Wet is vervuld door het offer Jezus Christus. door Zijn Bloed mocht u die zoete vrede ervaren. U meende verloren te gaan maar vond behoudenis in Zijn Bloed. O! eeuwig Wonder en dat voor zo één. Zoek uw leven nu nooit meer in uzelf, zoek uw leven niet in een zoete gestalte maar zoek uw leven daar waar het is, in uw Zaligmaker Jezus Christus, Hij schonk Zijn Bloed, voor uw vuile zonden. Zie niet op anderen zie niet op uzelf maar zie op uw Heiland, Hij is uw leven en Hij heeft u plaats bereid in de hemel om straks eeuwig God drie-enig alle eer, lof en aanbidding toe te brengen. Verlost van zonde ongelooft en pijn Hem alleen te bedoelen, o wat kunnen we daar naar verlangen, ja daar ligt ons leven. Het is hier maar een tranendal een zuchten en een klagen vanwege onze zonden maar komaan, u die het geloof geschonken is, gelooft dan en zie niet op uzelf. Zouden we niet veel voor elkaar, voor land en volk, voor de verdeeldheid in de kerken ja voor een ieder persoonlijk moeten zuchten, bidden zonder ophouden of God van de hemel nog in Barmhartigheid op ons wil neerzien, opdat er velen worden toegebracht tot die schare die niemand tellen kan. Zou de Heere die u al uw zonden heeft verzoend, ook niet uw buurman en uw buurvrouw, de hoeren en de tollenaars, de mensen in uw kerk kunnen bekeren?

Mijn onbekeerde vrienden die nog leven buiten Jezus, u zult misschien vragen moet het nu zo gaan? Zie eens naar het Kruis op Golgotha wat heeft het Hem gekost? Wij hebben alles verzondigt en we maken iedere dag onze schuld groter, ook na ontvangen genade. We hebben gezien in de Bijbel dat er een afsterving plaats moet vinden en een opstanding. Er zijn mensen die menen te kunnen leven van een afsterving. Maar een afsterving zonder opstanding zal ons niet baten. Een opstanding zonder afsterving bestaat ook niet. Er is wel onderscheidene trap en mate in de beleving van de afsterving en de opstanding. Maar ieder kind van God zal het moment weten dat ze verloren gingen en het behoud vonden. De Bijbel spreekt over het vergaan van alle hoop, ja alle hoop zal vergaan voordat we ons leven vinden in Hem. *maar gij zegt niet: Het is buiten hoop, Jes. 57:10b*. Ja ze werden uit de dood opgewekt toen alle hoop ontviel en niemand zorgde voor hun ziel en dat door U door U alleen, om het Eeuwig Welbehagen, Gode zij alle eer. *Maar nu van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven, Rom. 6:22*.

Kortom: Er is behoudenis voor de grootste der zondaren, als u nu buiten Jezus sterft is het voor eeuwig te laat. Wat heeft u nog te verliezen? Zoek dan nu u behoud bij Jezus alleen. Hij zegt: *Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven, Matth. 11:28*.

En de Geest en de bruid zeggen: Kom. En die het hoort, zegge: Kom. En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet, Openb. 22:17

Een eeuwige Zaligheid om niet, uit vrije genade door onze Heere Jezus Christus. Amen.

Geliefde vrienden! volgt u Jezus, de goede Herder, of volgt u een vreemde? ach, vliedt toch van de vreemden. Vliedt de gezelschappen dezer wereld, waar u de stem van Jezus niet horen kunt. Het is niet veilig dáár te zijn. Ontvliedt die huizen, waar de stem van Jezus niet wordt gehoord, maar de stem van vreemden. Volgt Jezus. Vestigt uw ogen op de Meester. Geloof in Hem, en laat Hem niet los. R.M. Mc Cheyne